

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Enchiridion Piarvm Meditationvm In Omnes Dominicas,
Sanctorvm Festa, Christi passionem, & cætera**

Busaeus, Johannes

Mogvntiæ, M. DCVI.

2. De causa dignitat. Sacerd. nouæ legis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70978](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70978)

SACRO SACERDOTIO. 311

Considera, sanctissimos quosque ob summam eius dignitatem refugisse sacerdotium, ut S. Antonium, S. Pachomium, S. Benedictum, & S. Franciscum, cui heretico, an fieri deberet sacerdos, cum esset diaconus, in via occurrit angelus, gestans vitrum pellucidum clarissimo liquore plenum, dixitque sacerdotis animam simile esse debere illi liquori. Vnde ille sacerdos fieri noluit, quia tantam suę animę puritatem esse non putavit. Multi quoque sancti & ætate prouecti eremitę monasteria deseruere, ne ad sacerdotium prouerterentur: alij verò iam ad illud prouecti, vel etiam ad Episcopatum, in remotas terras abierunt, ne agnoscerentur, ut Ioãnes Silentarius, & alij S. Marcus quoque dicitur sibi abscidisse pollicem, ne fieret sacerdos, & S. Ammonius aures, ne fieret Episcopus.

MEDITATIO II.

*De causa dignitatis Sacerdotum
nouę legis.*

Considera dignitatem sacerdotum nouę legis, sumi ex duplici potestate illis collata, ordinis & iurisdictionis. Ratione ordinis possunt cōsecrare corpus & sanguinem

nem Domini: ratione Iurisdictionis possunt homines absolvere à peccatis, & Ecclesiam gubernare. 2. expende quam admiranda sit illa potestas consecrandi. Magnum beneficium credimus præstitum fuisse, quod imperio suo fecerit sistere so-

Ios. 10. lem, *obediēte Domino*, vt loquitur Scriptura, *voci hominis*, sed multo maius præstitum est cuique sacerdoti. Ille enim fecit stare solem, vbi ante erat, at sacerdos sistit Christum in coelo existentem, vbi ante non erat, id est, in altari. illi creatura obediuit, huic creator: illi sol semel loquēti obediuit, huic Deus, quoties verba consecrationis eloquitur, obedit. Quis sacerdos tam stupidus est, qui considerans tam stupendam Christi erga se obedientiam, summum Regis ad subditum, Dei ad creaturam, non vicissim libenter obtemperet Dei mandatis? Quis cum B. Ioanne Baptista non dicat: *Ego à te debui baptizari*, tibi debui

Matt. 3. obedire, & tu venis ad me, tu mihi obedis?
 2. CONSIDERA honorem qui ante incarnationē datus est angelis, vt in persona Dei dicerent. *Ego sum Deus Abraham, Deus Isaac, Deus Iacob*, nunc deferri omnibus sacerdotibus, qui apud Malachiam etiam vocantur angeli. Nam non in persona sua,

SAC
 sua, se
 Eucha
 calix sa
 Christi
 cogit
 ducere
 impud
 sanctiu
 cato &
 cem, se
 attiger
 quas sp
 longa
 sit san
 non iam
 riosus
 C
 ti acce
 nis cum
 quasi p
 perem
 solius
 gratia
 ea dim
 ferit, d
 ille lig
 liquet
 de duc

sua, sed Christi dicunt in consecratione Eucharistiae. *Hoc est corpus meum. Hic est* *Matt.*
calix sanguinis mei. unde sunt quasi Vicarii *26.*
 Christi & quasi Christus ipse. Quod qui cogitat, quomodo non potest non vitam ducere sanctissimam, ab omnibus sordibus impudicitiae alienam? Quid enim Christo sanctius? Quae conuentio Christi cum peccato & Belial? 2. considera, praesepe, crucem, sepulcrum, domum Bethlechem, quia attigerunt Christum, res sanctas haberi, ad quas spectandas, tangendasque homines longa itinera conficiunt, cur ergo non sit sanctus sacerdos, ad quem Christus non iam mortalis, sed immortalis & gloriosus quotidie diuertit?

Confidera, quanta dignitas sacerdoti accedat ratione potestatis & iurisdictionis cum priori coniunctae, nempe ut parae quasi potestatem cum Deo obtineat, nempe remittendi peccata & ligandi. Dei enim solius est remittere peccata, & infundere gratiam, & tamen tam efficax ei potestas dimittendi data est, ut quae ipse dimiserit, dimissa etiam sint in caelis, & quae ille ligauerit, ligata sint etiam in caelis. ut liquet ex cap. 16. & 18. Matthaei. Ac proinde dum confitentes absoluit, diserte dicit.

K k

Ego

Ego absoluo te ab omnibus peccatis tuis in nomine patris, & filii, & Spiritus Sancti. Vnde sequitur eius linguam esse clauem, qua clauditur infernus & coelum aperitur. 2. considera eundem sacerdotem esse constitutum mediatorum & sequestrum inter Deum & homines ut sacrificia offerat pro hominum peccatis, ut precibus suis iram Dei auertrat, ut verbo & exemplo oues sibi subiectas pascat, & animam suam pro salute earum curanda ponat, cum obligatione rationem reddendi in die iudicii, si vel vna earum peccet. Vnde fit, ut cum in Ecclesiam ab omnibus convenitur, toto populo in genua procumbente solus sacerdos erectus stet ad altare, velut pro toto populo vnus decertans. Quis vero tam ingratus sit, ut considerans in quam sublimi gradu à Deo sit collocatus, adhuc se abiiciat in litem peccatorum, & fiat sacerdos, sicut populus.

MEDITATIO III.

De virtutibus, quas inesse sacerdoti vult

Apostolus Paulus, 1. Tim. 3. & Tit.

1. Oportet Episcopum irreprehensibilem esse, &c.

CONSIDERANOMINE Episcopi intelligi sacerdotem, maximè Curatum, vel qui